

LBRIS

We know
books

Cartea mea cu
POVEȘTI

adorabile

FLAMINGO GD

Cuprins

Alice în Țara Minunilor

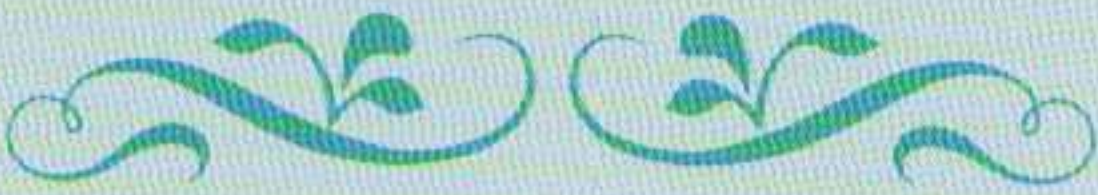
Pinocchio

Albă ca Zăpada și cei șapte pitici

Peter Pan

Lampa lui Aladin

Alice în Țara Minunilor

Era o după-amiază de **vară** caldă. Alice stătea în **grădină** cu sora ei, care citea o carte. Alice se cam plictisea, până când ceva îi atrase atenția: un **iepure** cu ochi roz, îmbrăcat cu vestă, jachetă și cravată, care îi trecu în fugă pe dinainte, cercetând un ceas de buzunar și spunând cu respirația întretăiată:

„**CEAS** încăpățânat! La felul în care mergi,
o să mă faci să întârzii!”

Atrasă de o **CURIOZITATE**,
irezistibilă, Alice se luă după iepure,
intră în ascunzătoarea lui, pătrunse
prin câteva tunele **întunecate** și apoi
coborî **mai jos**, și **mai jos**,
și **mai jos** până când căzu într-un
puț **adânc**.

Ea ateriză în mijlocul unui hol
cu **multe** uși.

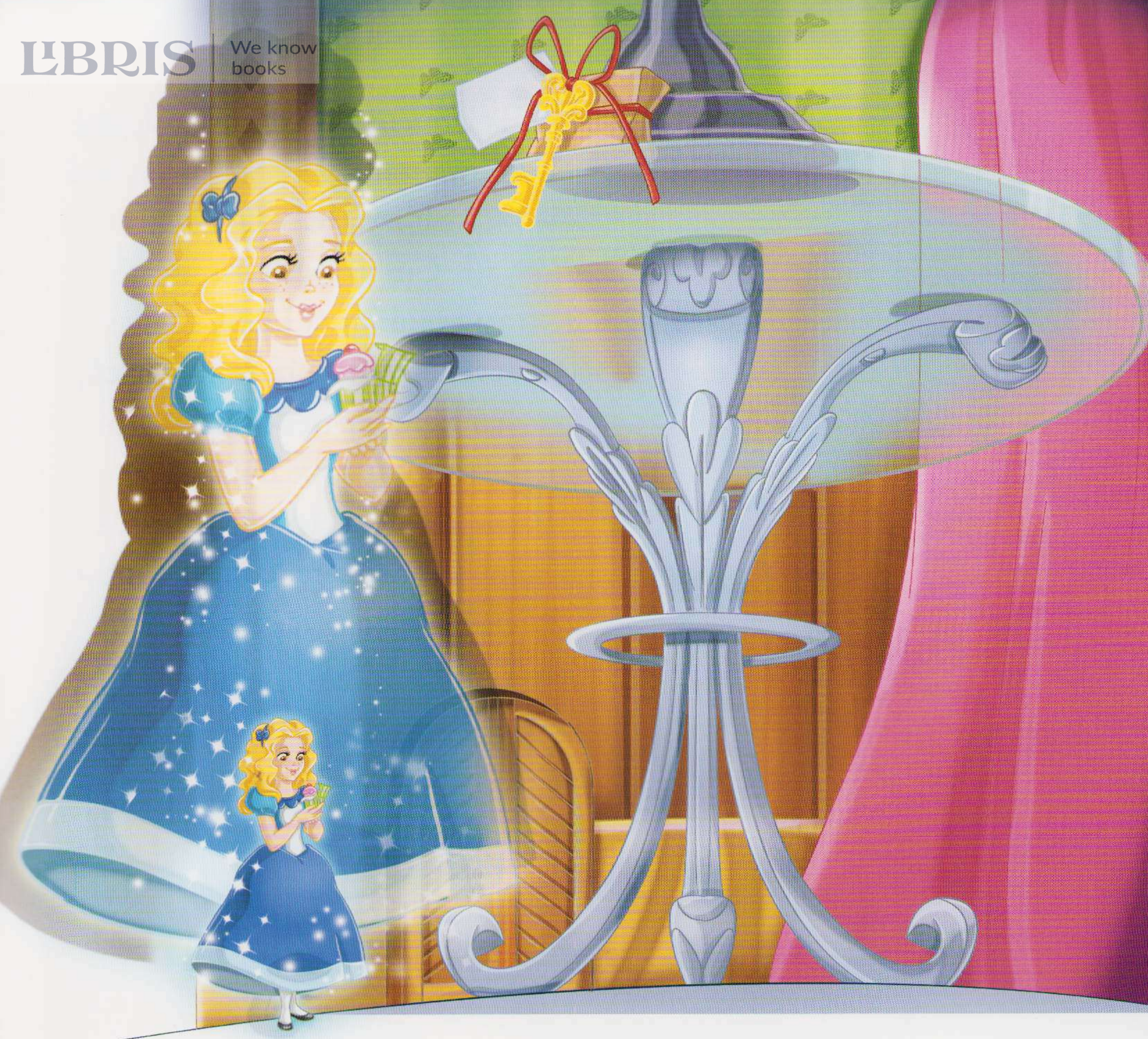
Pe o măsuță se afla
o cheie de aur **mică** cu care
posibil că se deschidea o ușiță ce se
afila ascunsă după o **DRAPERIE**.
Alice aruncă o privire pe **gaura
cheii** și văzu o grădină minunată
dar...
cum să ajungă acolo, când ușița
era doar cât o palmă a **mâinii** ei?

Alice voia să renunțe să meargă mai departe când, deodată, zări o **sticlă** mică ce apăruse pe masă. Pe eticheta sticlei scria „**Bea-mă**”. Ea apucă sticla și goli tot conținutul, dar uită să ia și cheia de la ușa cea mică, cheie ce rămase pe masă. Poțiunea își făcu efectul **IMEDIAT**, iar Alice se micșoră până când ajunse la fel de mică ca acea ușiță. Apoi, exclamă:

„**Acum am dimensiunea potrivită,
dar nu pot intra fiindcă cheia
este pe masă!**”

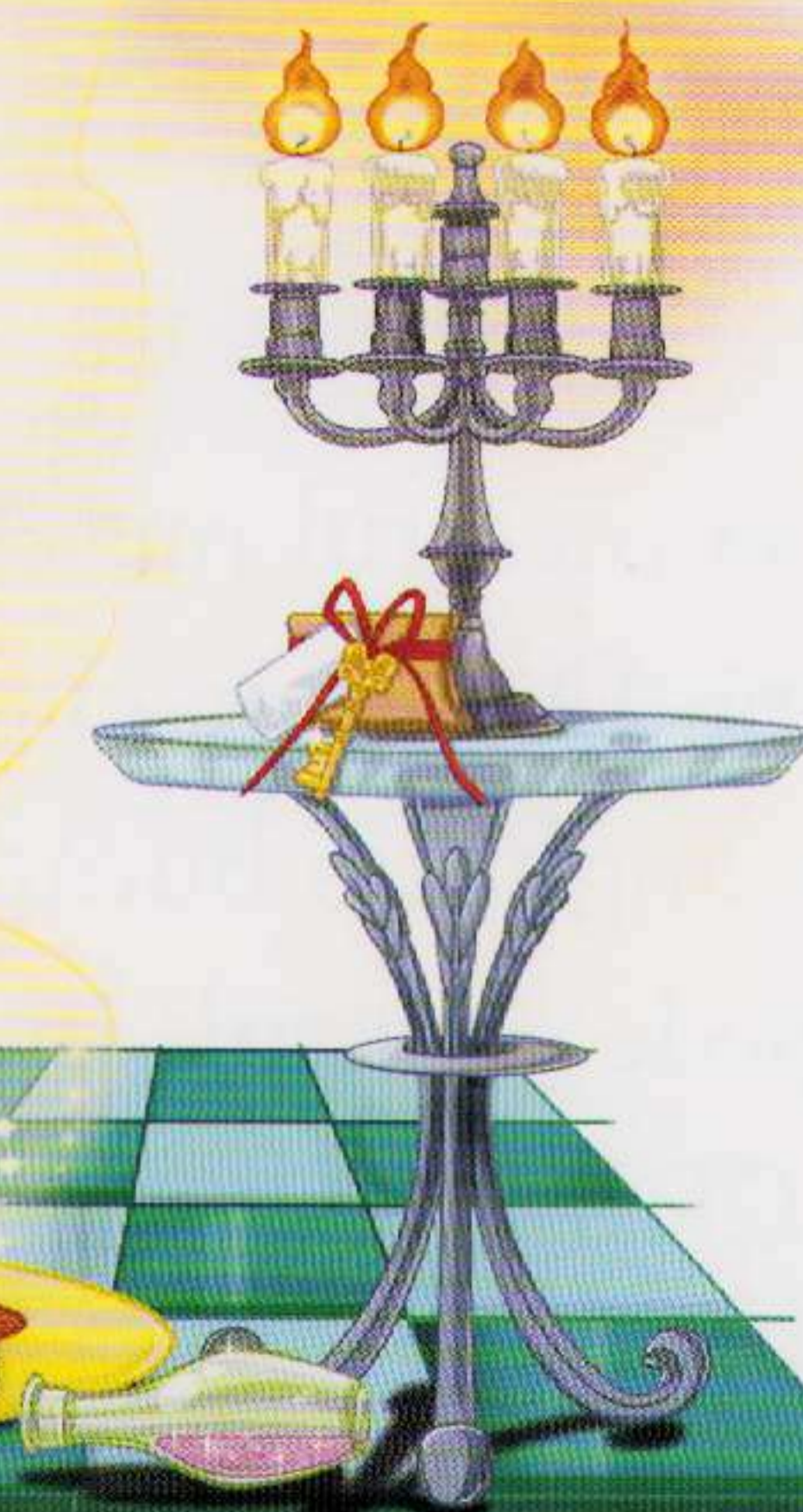

Alice zări la piciorul mesei o cutie de sticlă mică ce conținea o prăjitură. Deasupra ei era scris cu coacăze: „**Mănâncă-mă**”. Alice mușcă, înghiți o bucățică și, văzând că nu se întâmplă nimic, **mâncă** repede și restul. În acel moment, începu să **CREASCĂ**, și să **CREASCĂ**, și să **CREASCĂ** până când se lovi cu capul de tavan.

Ea izbucni în **lacrimi** și apucă un evantai să le usuce, neavând altceva la îndemână.

Cu fiecare fluturare a evantaiului magic, Alice devenea din ce în ce mai **mică**, iar pereții casei dispăreau în timp ce ea se trezi acum pe o pajiște. În fața ei stătea Iepurele alb care, confundând-o cu o menajeră, îi porunci: „**Du-te în casă, cât poți de repede, și adu-mi mănușile și evantaiul!**”

Cum intră înapoi în casă, Alice găsi o sticlă **misterioasă**.

Curioasă să vadă ce se mai poate întâmpla, ea bău conținutul sticlei. Dintr-un foc, începu să crească **enorm** încât un picior îi ieși prin șemineu, brațele ieșiră prin ferestre, iar restul trupului gigantic rămase înțepenit și **dureros** în interiorul casei devenită acum prea mică pentru ea.

Crezând că este un **MONSTRU** în casa lui, Iepurele începu să arunce cu **pietre** în ferestre, dar pietrele se transformau în prăjiturile, iar Alice înghiți una, sperând să **revină** la forma de dinainte. Pe dată, dimensiunile ei s-au schimbat ajungând de mărimea unui **șoarece**, și apoi fugi într-o pădure.